

Nedeľa, 7. 8. 2016, 10:00, Krefeld, Nemecko

„Teda neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu. Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie. Lebo ešte málo, máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať. A spravodlivý bude žiť z viery. A keby sa utiahol, nemá v ňom záľuby moja duša. Ale my nie sme ľuďmi, ktorí by sa utahovali, do zahynutia, ale ľudia viery dobyť dušu.“ [Žd 10:35-39]

Chválené a velebené buď meno Pána. Aj dnes máme zovšadiaľ mnoho pozdravov a telefonátov. Boh je pri diele, On teraz vedie Svoje dielo spásy k záveru.

Všetkých srdečne vítame. Máme návštevu z Fínska, Švédska, Nórska, škandinávskych krajín, Poľska, Česka, Slovenska, Holandska, Belgicka, Francúzska, Švajčiarska, Rumunska, Bieloruska, skutočne zovšadiaľ, tiež z Guadeloupe a Kamerunu, všetkých srdečne vítame. Sme jednoducho zo srdca vďační za to, že môžeme cestovať lietadlom i autom, ísť z miesta na miesto. Máme tu dnes dokonca aj návštevu z Rumunska a skutočne zo všetkých národov a jazykov.

Nech Boh, ten Pán, použije aj tento deň k tomu, aby s nami hovoril a z milosti nám pomohol. Keď speváci spievali druhú pieseň, musel som myslieť na 2. Korinťanom 6:2. O spásе nestačí len hovoriť či spievať, musí to byť pri nás naplnené. On nám v deň spásy pomohol [2Kor 6:2]. Myslíme pritom aj na Izrael, myslíme na všetkých, ktorí prešli pomimo toho všetkého, čo Boh konal. Myslím na výrok pána Abbasa, ktorý pred pár dňami v Paríži povedal: „Židia nás teraz prenasledujú tak, ako vtedy prenasledovali Ježiša.“ Aký nezmyselný výrok! Aký útok na židovský ľud – ľud izraelský!

Musíme jednoducho povedať, že ľud sa v tisíckach zhromažďoval, aby počúvali Pána – a On hovoril a nasycoval ich. Problém bol s učiteľmi Písma a farizejmi a taký istý problém je aj dnes. Ľud sa zhromažďuje a ak by sme dnes spočítali všetky tie tisíce, ktoré sa pripájajú a počúvajú v 172 krajinách... Na Zemi nie je dosť veľký štadión, kam by sa všetci pomestili. Farizejovia a učení Písma však nepoznali čas a hodinu, vzali kľúč k poznaniu, sami dovnútra nevošli a druhých tiež nenechali vojsť [Lk 11:52], ale nášho Pána

s opovrhnutím a odmietnutím pokorili a spôsobili mu bolesť. Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi [Jn 1:12].

Včera mi dal niekto list, a to chcem povedať hneď na začiatku, v ktorom sa v jednej vete píše: „Damchani po ťažkej chorobe prijali svoje poverenie – Zjavenie kapitola 11.“ Také niečo neexistuje. To môžeme hneď takto roztrhať. Nikto nedostal poverenie na základe Zjavenia 11. Dvaja proroci prídu tak, ako to stojí napísané v Zjavení 11. Nijakí Damchani ani nikto iný chodiť nemusí. Boh sa o všetko postaral a my sme Mu za to vďační.

Včera večer mi podarovali túto knihu – „Späť do Jeruzalema“. Dovoľte mi v láske urobiť túto poznámku: V Izraeli existuje 31 rôznych mesiánskych skupín a všetkých 31 skupín verí v trojicu a všetky veria, že Ježiš bol Žid. Všetci viete, že na mojej poslednej ceste do Izraela ležala na mojom sedadle kniha „Ježiš Žid.“ Nie! Ježiš, Boh zjavený v tele, Emanuel! [Mt 1:23, 1Tim 3:16] Chválené a velebené nech je meno nášho Pána! Ešte k tomu tvrdenie, že spása prichádza od Židov – spása prichádza od Boha! Ona prišla k Židom a od Židov k Samaritánom a od Samaritánov k nám. Potom mohol náš Pán povedať [Jn 4:21-23]:

„Ver mi, ženo, že ide hodina, keď ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme nebudete sa modliť Otcovi. ... Ale ide hodina a je teraz, keď praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v duchu a v pravde...“

Keď tento nadpis znie „Späť do Jeruzalema,“ tak čítajte v Ezdrášovi či Nehemiášovi, čítajte v Skutkoch apoštolov 2 – „Späť do Jeruzalema“ znamená „späť na začiatok“, „späť k základu, ktorý bol položený“. A kto číta v Ezdrášovi a v Nehemiášovi, ten zistí, že Židia, ktorí sa vrátili z babylonského zajatia, odstraňovali sutiny tak dlho, až kým nenašli originálny základ chrámu. Potom Boha nahlas chválili a vzdali Mu vďaku a česť. To isté sa predsa deje v našom čase! Boh nás zaviedol späť na začiatok, k prvému kázaniu v prvých dňoch, v dňoch zakladania novozákonnej Cirkvi. Ako sme na tomto mieste často povedali: Prvé a posledné kázanie musia byť v súlade! Boh sa postaral o to, aby pôvodné Slovo a pôvodné učenie apoštolov boli znovu postavené na svietnik, aby všetci, ktorí našli milosť u Boha, mali orientáciu v Božom Slove a vedeli, že Boh nás nenechal v tomto čase v babylonskom zmätku a zajatí, ale prehlásil:

„...vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“ [2Kor 6:17-18]

Všemohúci Boh sa predsa z milosti o všetko postaral. Povedzme to ešte raz a opakujme to stále znovu: Nestačí hovoriť o konečnom čase a návrate Ježiša Krista, pokiaľ nepočujeme Božiu zvesť, ktorá nás vedie do súladu s Bohom a Božím Slovom, aby sme neboli nájdení na vlastnej ceste, ale nachádzali sa na Božej ceste, ktorá vedie do večného života. To je milosť, ktorú nám Boh skutočne daroval – že sme v tomto čase smeli poznať, čo On zasľúbil.

Bratia a sestry, dnes som priniesol fotografiu Biblie brata Branhama. V posledný deň pred svojím odchodom z Tucsonu 18. 12. 1965 čítal brat Branham knihu Jozue 1. A tu je na tejto strane posledná kapitola 5. Mojžišovej a prvá kapitola Jozueho. Tak brat Branham nechal otvorenú Bibliu, keď sa vydal na poslednú cestu. Sme jednoducho zo srdca vďační, že svoju službu dokončil a začal nový úsek. Nie nové náboženstvo, ale pokračovanie toho, čo Boh konal. Jozue nevynašiel nič nové, on vzal truhlu zmluvy so Slovom, ktoré Boh daroval a zjavil Mojžišovi a oni prekročili Jordán a vošli do zasľúbenej zeme.

Dnes je to presne tak isto. My sa nekrútíme dokola ako ľud izraelský 40 rokov. Nie! Boh nám daroval milosť!

A aj to musí byť zdôrazňované, bratia a sestry: My česť nevzdáme nijakému človeku. Aj to som tu už niekoľkokrát povedal: My nebudeme ďakovať Mojžišovi, Eliášovi, ani Petrovi a Pavlovi, ani bratovi Branhamovi alebo niekomu inému, ale budeme zo srdca ďakovať Bohu, že sme poznali čas a hodinu a našli milosť u Boha.

Práve dnes mi niekto povedal a namietal, že brat Branham nie je dostatočne uctievaný. Nie, a ešte raz nie! Všetka česť, všetka chvála a všetko klaňanie náležia samotnému Bohu od vekov na veku! Proroci sú Boží muži, apoštolovia boli Boží muži, ale Pán je Spasiteľ – len na Jeho rukách sme vyznačení, len Spasiteľ dal za nás Svoj život, iba On za nás preliat Svoju krv, len On je prvorodený medzi mnohými bratmi.

Sme jednoducho vďační, že službu brata Branhama môžeme zo srdca zaradiť. Plní sa, čo Pán povedal:

„...*kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma...*“ [Jn 13:20] a „*Kto vás počúva, Mňa počúva...*“ [Lk 10:16]

Tomu veríme a sme Bohu Pánu zo srdca vďační za zavedenie do spásnej rady nášho Boha. Všetci by sme predsa chodili ďalej po vlastných cestách. Ja by som naďalej chodil do letničného hnutia. Pred rokom 1955 som už kázal polovici Európy, Boh však poslal Svojho proroka a od prvého dňa a prvého zhromaždenia otvoril moje srdce a oči, takže som mohol veriť a vedel som, že to, čo sa deje, nemôže konať nik, jedine, že by s ním bol Boh.

A k tomu patrí, bratia a sestry, že každá služba, ktorú posielala Boh, slúži ku vzdelaniu Cirkvi a žiadne biblické učenie neprináša rozštiepenie. Biblické učenie nás spája a zjednocuje nás pod Ježišom Kristom, hlavou Cirkvi.

Je tu aj brat Taty, môj tlmočník vo všetkých afrických krajinách, kde je hlavným jazykom francúzština a on mi povedal, bratia a sestry, že na príprave zhromaždení v Nigérii sa podieľalo okolo 200 rôznych skupín v krajine, ktoré sa označujú ako veriaci zvesti. Brat Taty je tu, môže to potvrdiť. Približne 200 rôznych skupín, ktoré sa všetky označujú ako veriaci zvesti... Zvedenie a vedenie do bludu je jednoducho strašné, a prečo? Pretože ľuďom kážu proroka, a nie Slovo. Boh nás povolal zvestovať Slovo! Káž Slovo v čas i nečas! [2Tim 4:2] Či Jozue vysvetľoval službu Mojžiša? Či snáď organizoval čo i len raz nejaké zhromaždenie, aby vysvetľoval činnosť oboch darov, ktoré Boh daroval Mojžišovi? Venoval vôbec niekedy čas tomu, aby čo i len raz kázal o Mojžišovi? Nie! On obdržal príkaz niesť zjavené Slovo a zaviesť Boží ľud do zeme zaslúbenia a každému kmeňu v zemi priradil, čo mu bolo Bohom vymerané. To isté sa predsa musí diať aj teraz! Sme zo srdca vďační, že Pán dal bratovi Branhamovi dva nadprirodzené dary, ale ako to bolo s Mojžišom? Jednu ruku položil na hrud', a keď ju vybral, bola nakazená malomocenstvom. A keď ju vložil späť a opäť vybral, bola čistá ako predtým. Pán hovorí: „*Hod' ju na zem! A keď ju hodil na zem, obrátila sa na hada. A Mojžiš utekal pred ním.*“ [2M 4:3] Potom Pán hovorí: „*Vystri svoju ruku a chyť ho za chvost. A vystrel svoju ruku a lapil ho. A obrátil sa v jeho ruke na palicu.*“ [2M 4:4] Boh chcel ukázať, že Pán je ten víťaz a hadovi bude rozšliapnutá hlava! Vtedy

to však nebola hlava, ale chvost. Pán však hadovi rozšliapol hlavu [1M 3:15] a tak to je až do dnešného dňa!

Sme zo srdca vďační za to, že Pán daroval bratovi Branhamovi tieto dva nadprirodzené dary. Prvý dar sa týkal ruky, aj o tom som opakovane hovoril. Predovšetkým súrodenci Lindsayovci, ktorí napísali knihu „Muž poslaný od Boha“, a ktorých som dobre poznal (sestra bola predsa Nemka narodená Schimpfová), mohli najlepšie podať správu z rokov 1947-49, ako brat Branham vzal pravú ruku pacienta, musel otočiť svoju ruku, na ktorej sa zjavila choroba. Bolo mu povedané: „Povedz pacientovi, nech nezatvára oči, ale sa pozerá, pretože v okamihu, keď nastane uzdravenie, zmizne rakovina alebo nádor z tvojej ruky.“ Ľudia v okamihu, keď nastalo uzdravenie, vykriekli. Cítili to na tele a Bohu zo srdca ďakovali.

Druhý dar bol, že mu bude zjavené, čo sa stalo v živote jednotlivcov, za ktorých sa modlil.

Vo všetkých 12 krajinách, v ktorých brat Branham konal svoju službu a používal oba tieto dary, to Boh potvrdil. Boli to evanjelizačné zhromaždenia. Hovorím to ku cti Božej: Milosť, ktorú nám dnes Boh daroval, je tá, že sme si môžeme vzdávať česť samotnému Bohu.

Včera mi dal brat Étienne Genton – ktorý je dnes tiež tu – talianske vydanie našej najnovšej brožúry „Biblia – najčítanejšia kniha na zemi.“ Chcem jednoducho povedať, bratia a sestry, zoberte si všetci 2-3 exempláre tejto brožúry so sebou, a ak Boh niekoho položí na vaše srdce, dajte to ďalej. Nie je to určené k rozdávaniu na ulici, ale ak vám Boh niekoho položí na srdce, tak mu ju môžete dať.

Sme vďační aj za to, že brat Étienne Genton, aj keď ako mladík, bol v zhromaždení brata Branhama a videl a počul, čo Boh konal. Sme vďační, že ešte žijú očití svedkovia, ktorí videli a počuli, čo Boh v našom čase konal.

Dnes odovzdáme pozdravy a poprosíme bratov, aby odovzdali pozdravy a na záver sa s nami modlili. Máme tu brata aj z Kamerunu, ktorý je tu po prvýkrát a pozná brata Chrispo Coba, ktorý bol prvým kontaktom, ktorý vtedy Boh daroval v Dwalle. Boh dáva v každej krajine začiatok, ktorý učinil. Som vďačný a chcem, aby sa tu príjemne cítili všetci, ktorí prišli počuť Božie Slovo.

Ak nám ostane čas, dáme príležitosť aj k tomu, aby mohli bratia odovzdať pozdravy a niečo krátko povedať.

Našou hlavnou úlohou je niešť a zvestovať Slovo nášho Boha, aby ho celý svet počul, aby všetci, ktorí teraz počujú zvesť, mohli zo srdca veriť, aby nás Boh presadil do takého stavu, že by sme si mohli obliecť svadobné rúcho, aby sme, ako stojí napísané v Zjavení 19, boli oblečení:

„...tým kmentom [rúchom] sú skutky spravodlivosti svätých.“

Žeby sme sa mohli pred Bohom zjaviť v bielych rúchach. Na žiadnej farbe nie je vidieť špina tak dobre, ako na bielej. Ak je to šedé, modré alebo nejakej inej farby, tak to nie je dobre vidieť, ale na žiarivo bielej môže človek škvrny vidieť najlepšie. Ale Bohu buď vďaka – môžeme byť obmytí v krvi Baránka! [1J 1:7, Žd 9:14 a 22] Zaslúbenie znie – bez poškvorny a vrásky sa zjavíme pred Pánom! [Ef 5:27] Nie vo vlastnej samospravodlivosti, ale ospravedlnení skrze vieru v dokonané vykúpenie na kríži Golgoty [Rm 5:1] a posvätení v Slove pravdy [Jn 17:17].

Bratia a sestry, to jedno je rovnako dôležité ako to druhé: Nielen obmytí v krvi Baránka, ale aj posvätení v pravde – „*Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ [Jn 17:17]

„...posvätenie, bez ktorého nikto Pána neuvidí...“ [Žd 12:14]

Ako sme počuli v Slove na úvod:

„Krátku chvíľu, a neuvidíte ma, a zase krátku chvíľu, a uvidíte ma, lebo Ja idem k Otcovi.“ [Jn 16:16]

Pýtam sa: Malo toto Slovo pred 100 alebo 500 rokmi rovnaký význam ako dnes? Takéto Slová sú napísané tak, akoby boli napísané priamo pre nás, pre posledný úsek, pre poslednú generáciu pred návratom Ježiša Krista. Je to Slovo napomenutia a útechy, obzvlášť verš 36:

„Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie.“

Aj túto milosť nám Boh daroval, že sa nielen modlíme „*Tvoja vôľa sa staň...*“, ale že to skutočne v našich životoch tak je, že sa chceme plne ľubiť Bohu, pretože Enoch, siedmy od Adama, bol s Bohom spojený, putoval s Bohom [1M 5:24], mal istotu viery, že je

Bohu ľúby, a potom bol vytrhnutý [Žd 11:5]. Nech je z milosti darované mne i nám všetkým, žeby viac nemohlo byť nájdené nič, čo by nás pred Bohom odsudzovalo, keď sa skúšame. Ja viem, že ja i my všetci na sebe vždy nachádzame niečo, kvôli čomu musíme povedať: „Milovaný Pane, buď milostivý, odpusti.“ Nech však dospejeme tak ďaleko, žeby v nás a na nás nebolo nájdené nič, čo stojí pod odsúdením, ale aby sme boli obmytí v krvi Baránka, posvätení v Slove pravdy a skrze Ducha pravdy zavedení do každej pravdy.

Aj v ďalšom verši stojí niečo nádherné:

„Lebo ešte málo, máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“

Nepovedali sme to v každom zhromaždení? Zvesť Pánova predchádza druhému príchodu Krista. Bol to anjel Pána, ktorý zvolal na brata Branhama z nadprirodzeného mraku:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

Tomu z veríme celého srdca a z milosti to smieme prežívať. Hľadáme predsa na dobrých 50 rokov späť, odkedy Boh Pán vzal Svojho proroka. Ale bratia a sestry – tak ako mohol Peter písať o svojom odchode, že si musel robiť starosti, aby po jeho odchode všetci presne vedeli, čo Boh povedal vo Svojom Slove – on zanechal poučenie predtým, než bol vzatý. Rovnako to bolo so službou brata Branhama. Všetko, čo nám Boh chcel povedať, bolo zvestované a my smieme povedať: Kto je z Boha, všetkému správne porozumie. Ak brat Branham raz hovorí o siedmich rokoch po vytrhnutí, tak to má svoju správnosť. Ak potom hovorí o službe dvoch svedkov a o tri a pol roku, tak to má predsa tiež svoju správnosť. Musíme len skrze Svätého Ducha všetko správne pochopiť a vedieť, čo myslel, keď taký výrok učinil.

Dnes sa nebudeme bližšie zaoberať časovým obdobím, v ktorom žijeme, ale Slovo z Izaiáša 17 sa napĺňa pred našimi očami, celý svet je v pohybe, môžeme to vidieť každý deň v správach. Prežívame to tak, ako to stojí v Izaiášovi 17:12:

„Beda! Počuť hukot mnohých národov, ktoré hučia ako hukot morí, a dunenie ľudstiev, ktoré dunia ako dunenie mohutných vôd.“

Kde sa nič nedeje? Všade sa niečo deje – či už prírodné katastrofy alebo katastrofy, ktoré spôsobili sami ľudia... Dokonca aj to, čo sa deje s Jeruzalemom a Vatikánom – už zostal len jeden bod, konkrétne východný Jeruzalem. Netanjahu však nikdy východný Jeruzalem nevydá. Už 3 700 rokov je predsa Jeruzalem Bohom vyvolené mesto a žiadna iná vláda nad ním nemala moc. Jeruzalem je mesto živého Boha, ktoré On zasľúbil a daroval Svoju izraelskému národu. Predovšetkým hora Sion a hora Olivová v Jeruzaleme – všetko to má predsa biblický význam – a napriek tomu bude po službe dvoch svedkov podľa Zjavenia 12 polovica mesta, totiž východný Jeruzalem, vydaná do rúk pohanov.

Bratia a sestry, ak čítate biblické proroctvo, tak je nám skutočne inak na mysli... Aké by bolo pekné, ak by to izraelský národ prijal a náš Pán nemusel povedať:

„Jeruzaleme, Jeruzaleme ... nepoznal si ... čo je k tvojmu pokoju!“ [Mt 23:37, Lk 19:42-44]

Potom prišlo oznámenie toho, čo sa s ľudom stane – rozptýlenie medzi všetky národy. Ale potom prichádza aj zasľúbenie opätovného zhromaždenia spomedzi všetkých národov a národností, ktoré je oznámené v Izaiášovi, Jeremiášovi, Ezechielovi a Zachariášovi. Pán v Matúšovi 24 povedal:

„A od figovníka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi. Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane.“ [Mt 24:35]

Kým sa to všetko nestane! Kým sa nenaplní celé biblické proroctvo.

Ďakujeme Pánu, že od roku 1948 existuje štát Izrael. On dokonca povedal:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]

Čítajme niektoré biblické miesta, ktoré nám idú k srdcu, bratia a sestry, pretože veríme všetkému, čo Písmo hovorí, dokonca ako Boh Pán povedal Abrahámovi:

„A riekol: Nože vezmi svojho syna, toho jediného, ktorého miluješ, Izáka, a idi do zeme Morija a obetuj ho tam v zápalnú obeť na jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem.“ [1M 22:2]

Hora Moria sa stala horou chrámovou – tam, kde mal byť Izák obetovaný, tam išiel náš Pán – stalo sa to v Jeruzaleme.

Boh už v celom Starom zákone v podobenstvách predtlienil to, čo sa má stať v Novom zákone. My berieme Starý a Nový zákon dohromady a ďakujeme Bohu za Jeho milosť.

Ešte raz chcem zdôrazniť, bratia a sestry, že Božia spása bola od začiatku určená pre všetky národy a jazyky. Tak ako Boh učinil začiatok s Izraelom (a za to Mu buď vďaka), tak Boh vyvolil jednotlivých mužov, aby zvestovali biblické proroctvá, tak Svoj ľud Izrael vyvolil skrze Abraháma, Izáka a Jákoba, aby započal a daroval spásne dejiny a potom do toho zahrnul všetky pohanské národy. Chcel by som k tomu len stručne čítať vzácne biblické miesta. Z proroka Izaiáša kapitoly 40, kde máme ten najlepší verš, ktorý sa týka spásnych dejín – aby sme vedeli, kto nás vykúpil, Izaiáš 40, verš 9:

„Vyjdi si na vysoký vrch, zvestovateľu dobrých vecí Sione! Povýš mocne svoj hlas, zvestovateľu dobrých vecí, Jeruzaleme! Povýš, neboj sa! Povedz mestám Júdovým: Hľa, váš Boh!“

Nie žid, ale: *„Hľa, váš Boh!“* „Boh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu, zjavený anjelom, kázaný pohanom, uverené mu na svete, hore vzatý v sláve.“ [1Tm 3:16]

A vo verši 10 v Izaiášovi 40:

„Hľa, Pán Hospodin príde ako mocný, a Jeho rameno mu bude panovať! Hľa, Jeho mzda ide s Ním a Jeho dielo pred Ním.“

On zaplatil cenu, On nás zdedil a my sme sa z milosti stali Jeho priamym vlastníctvom! *„Hľa, Pán Hospodin príde ako mocný, a Jeho rameno mu bude panovať!“*

V Izaiášovi 44 čítame to, čo nám ide obzvlášť k srdcu, nielen o Spasiteľovi, ale o Božom semene Spasiteľa – Izaiáš 44, verš 3.

„...lebo vylejem vody na žíznivé a potoky na sušinu; vylejem Svojho Ducha na Tvoje semä a Svoje požehnanie na Tvojich potomkov...“

Včera sme hovorili o téme prvorodeného – On, to zasľúbené semeno: „*A položíť nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi твоjím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš päť.*“ [1M 3:15]

Včera sme hovorili o téme prvorodeného – On, to zasľúbené semeno: „*A položíť nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi твоjím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš päť.*“ [1M 3:15]

On, to Božie semeno a my, to Božie semeno skrze Neho, Božieho Syna. Ako synovia a dcéry Božie sme cez Neho dostali ustanovenie do synovstva.

Keď potom prejdeme do Žalmu 22:31, tam žalmista hovorí o Božom semene:

„*Semeno, ktoré Mu bude slúžiť...*“

Ale bratia a sestry, predtým, ako to mohlo byť zvolané vo verši 31, musíme čítať, čo stojí napísané predtým. Tu je náš Pán ukázaný na kríži Golgoty, vo verši 2:

„*Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?!*“

Tvoj a môj krik, tvoje a moje oddelenie od Boha On vzal na Seba. Bratia a sestry, spasenie sa nestalo teoreticky, ono je Božou realitou! Všetka naša vina a hriech boli položené na Neho, trest prišiel na Neho, aby sme my mohli nájsť pokoj s Bohom a boli skrze Jeho rany uzdravení. A potom to pokračuje ďalej vo verši 9 Žalmu 22:

„*Uvalil Svoju vec na Hospodina; nech Ho vyslobodí; nech Ho vytrhne, lebo veď má v Ňom záľubu!*“

Na Ňom, Spasiteľovi, spočívalo Božie zaľúbenie – Matúš 3:17 a tiež Matúš 17:5. A pretože Božie zaľúbenie spočívalo na prvorodenom Božom Synovi, tak toto isté Božie zaľúbenie prišlo na nás – ospravedlnení skrze krv Baránka [Rm 5:9] a posvätení v Božom Slove [Jn 17:17-19]. Verš 10 je tiež premáhajúci [podľa nem. prekladu]:

„*No, isteže si Ty Ten, ktorý ma vložil do života matky...*“

Od Márie neprišlo vôbec nič! Všetko prišlo od Boha:

V prirodzenom živote prichádza jedno od muža a to druhé od ženy. Nie! Tu prišlo všetko od Boha!

„No, isteže si Ty Ten, ktorý ma vložil do života matky...“

Jednoducho mocné! To nové je vložené do toho starého a my v našom starom tele dostaneme nový Boží život, pretože je do nás vložené semeno Slova!

Vo veršoch 17 – 19 je náš Pán opísaný na kríži:

„Lebo ma obkľúčili psi; rota zlostníkov ma obkolesila; prebodli Moje ruky i Moje nohy. Počítam všetky Svoje kosti, a oni hľadajú a dívajú sa mi. Delia si medzi sebou Moje rúcho a o Môj odev hádžu los.“

V ev. Matúša môžeme čítať, že sa to presne tak stalo. A keď sa náš Pán vráti, tak Ho uvidí každé oko, aj tí, ktorí Ho prebodli [Zj 1:7] a potom budú plakať a nariekať, prídu k Pánu, budú činiť pokánie a zo srdca v Neho uveria. Boh má spásnu radu!

Ďalej v Žalme 22 je opísaný celý priebeh toho, čo sa stalo na kríži Golgoty, a potom je na konci napísané:

„...a Jeho semeno Mu bude slúžiť.“ [podľa nem.prekl.]

A tomuto Božiemu semenu Boh zaslúbil, že tak, ako prichádza dážď a zavlažuje vysušenú pôdu a prináša ovocie, tak On vyleje Svojho Ducha, Tak to stojí už v prorokovi Joelovi:

„A potom sa stane, že vylejem svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia a dcéry budú prorokovať, a vašim starcom sa budú snívať sny; vaši mládenci budú vídať videnia, ba ešte aj na služobníkov a na dievky vylejem svojho Ducha v tých dňoch.“ [Joel 2:28-29]

To sa stalo v deň Letníc. Bratia a sestry, nech je nám to vložené do srdca, že by sme po tom skutočne zo srdca túžili a cítili sucho, v ktorom žijeme, a jednoducho povedali: „Milovaný Pane, takto to ďalej nejde! Pošli dážď!“ Ako to bolo v dňoch Eliáša? On musel niekoho poslať, aby pozeral, či už prichádzajú oblaky, a on chodil tam a sem, a náhle prišiel obláčik veľký ako dlaň, a potom prišiel dážď.

U Eliáša to nebol len olej v džbáne a múka v nádobe, ale Boh z milosti daroval a poslal Svoj dážď.

Ak Boh povedal: „Pošlem vám proroka Eliáša...“, tak sa na jednej strane jedná o duchovný pokrm, ktorý bol uskladnený

a ktorý má byť ďalej podávaný, a povedzme otvorene: Stôl Pánov nebol nikdy prestretý tak bohaty ako v našom čase a my sme si ešte pri stole Pánovom. V Izaiášovi 28:8 je nám ukázané, v čom spočíva rozdiel. Tam je reč o tom, že stoly sú plné vývratkov, že ľudia to vyvrátili. Prečo? Lebo prijali výklady a z výkladov je každému zle! Áno! Ale Slovom sme nasýtení! Slovo nás uzdravuje! Slovo Pánovo nám prináša duchovné zdravie!

A všetci, ktorí v tomto čase (a to ma bolí najviac) predkladajú svoje výklady o hromoch a všetkom inom možnom, viažu ľudí na svoje výklady a hovoria: „Len ak toto zjavenie prijímate, budete účastní vytrhnutia.“ Bratia a sestry, prišiel jednoducho čas, aby sme učinili pred Bohom svoje rozhodnutie pre Neho a vedeli, kam patríme!

V súvislosti so službou brata Branhama povedzme aj toto ešte raz: Všetko, čo patrilo k jeho službe, nechajme tam, kde to Boh postavil – či je to sedem hromov, či je to videnie o stanovnej misii, či tretí ťah... to všetko patrilo k službe brata Branhama a nechávame to tam, kam to Boh postavil a z milosti požehnal.

Nikto na celej zemi ma až doteraz nepočul kázať o siedmich hromoch. Keď otvorím Bibliu – čo o tom môžem povedať? Nič! Pretože Biblia o tom tiež nič nehovorí! A všetci bratia, ktorí odkladajú službu, ktorú Boh daroval pre tento čas, prepadli vlastným výkladom.

Aj to, čo brat Branham povedal o siedmich hromoch – a to musíme jednoducho stále znovu zdôrazňovať: Tých mocných sedem hromových rán, ktoré boli spojené so zemetrasením a o ktorých brat Branham hovoril skutočne najmenej 17-krát: „Vršky stromov boli zrezané, kamene sa skotúľali k úpätiu kopca...“ A potom hovorí: „V siedmich hromoch je viera k vytrhnutiu... V siedmich hromoch sú pečate...“, pretože tam mu bol daný pokyn: „Vráť sa späť do Jeffersonville a hovor o siedmich pečatiach.“ Nemôžeme jedno od druhého oddeliť, musíme vedieť, čo tým skutočne myslel a do akej súvislosti to patrí. Ten istý brat Branham, ktorý povedal, že Anjel zmluvy zo Zjavenia 10 príde na Zem, keď bude na Zemi anjel siedmeho cirkevného obdobia, ten istý brat Branham povedal 24. 3. 1963: „Tu prichádza Anjel zmluvy k Židom, Nevesta je vytrhnutá.“ Musíme do toho zahrnúť jednoducho všetko, čo k téme povedal. Boh nám

skutočne daroval milosť, že sme správne porozumieť všetkému, čo povedal. Aj otvoreniu pečatí – jednoducho premocné, premocné! Nemal by som prístup k zjaveniu, ak by Boh neposlal Svojho proroka. Tak iste, ako mu Boh daroval kľúč k tomu, aby mohli byť zjavené tajomstvá, tak iste nám Boh daroval milosť, že sme ďalej podávať všetko, čo sme od Pána obdržali. Takže vždy späť k Slovu.

Predovšetkým v Izaiášovi 49:6 – to je to miesto, o ktorom musíme stále znovu hovoriť: Božia spása prišla k nám, k národom:

„...a riekol: To je primálo, aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; ale som Ťa dal za svetlo pohanom, aby si bol Mojím spasením až po koniec zeme.“

Všetko stojí napísané v Božom Slove. Spása nášho Boha dosiahla celú zem. Ako čítame v 2. Korinťanom 6:2 a ako sme už zmienili: Boh nám v deň spásy pomohol a otvoril naše porozumenie pre Písmo.

Ešte dve-tri miesta o práve prvorodenstva. Prejdime do 2. Mojžišovej, aby som vám ukázal, ako Pán od samého začiatku všetko so Svojím ľudom viedol. Štvrtá kapitola, verše 22 a 23:

„A povieš faraonovi: Takto hovorí Hospodin: Môj syn, Môj prvorodený, je Izrael. Povedal som ti: Prepusti Môjho syna, aby mi slúžil. Ale si odoprel...“

Áno, bratia a sestry, Izrael, prvorodený syn v Starom zákone.

A bratia a sestry, prejdime hneď ďalej. V Starom zákone, v Ámosovi 3. kapitole 10 verš:

„A Ja som vás vyviedol hore z Egyptskej zeme...“ [podľa nem. prekladu: *„...zavolať som Svojho syna z Egypta...“*]

Prejdime k Matúšovi 2, verše 14 a 15 – náš Spasiteľ musel byť zavedený do Egypta, aby sa naplnilo Písmo: *„Z Egypta som povolal Svojho Syna...“*

Raz v 2. Mojžišovej 4, raz v prorokovi Ámosovi, a potom v ev. Matúša 2. Tri biblické miesta, ktoré pojednávajú o tej istej téme, ale sú úplne rozdielne: V druhej Mojžišovej bol prvorodený ľud izraelský, v Matúšovi 2 to bol náš Pán a Spasiteľ – v Starom zákone boli všetky tie príklady a podobenstvá a v Novom zákone je naplnenie.

Presne tak isto je to i dnes – Pán odvodšadiaľ volá Svojich prvorođených von, oni nie sú v egyptskom otroctve, ani v babylonskom zmätku, nie, oni vyšli von a oddelili sa. Bratia a sestry, dovoľte mi aj to ešte zdôrazniť: Prosím, neprinášajte si so sebou žiadny babylonský plášť, nie, oblečte si plášť Božej spravodlivosti! Neprinášajte si so sebou z babylonského zajatia žiadne učenia – či je to učenie o Božstve, krste alebo o čomkoľvek, o čom nás Sväté Písmo jednoznačne a zreteľne učí. Neberte so sebou nič, nechajte všetko, čo patrí Babylonu, v Babylone.

Dokonca aj ľud izraelský si so sebou vzal bohov pohanov – a Jozua ich potom všetkých zakopal. Jozua spravil poriadok a zakopal všetky modly, ktoré so sebou priniesli. Všetko musí byť zakopané, všetko, čo nie je od Boha, musí ísť preč. Preto, bratia a sestry, je zvestovanie, ktoré nám Boh daroval, jednoducho nádherné. Vieme a zo srdca veríme, že náš Boh má spásny plán a že sme boli do tohto plánu priamo zahrnutí.

V Žalme 89 máme to najlepšie miesto, ktoré nám stavia pred oči nášho Pána a Spasiteľa – verše 27 až 29 – počúvajte, čo tu stojí napísané:

„On volajúc ma povie: Ty si môj Otec, môj silný Boh a skala môjho spasenia. A zase Ja ho urobím prvorođeným, najvyšším z kráľov zeme.“

Ja ho urobím prvorođeným. Bratia a sestry, táto téma je tá najdôležitejšia. V nebesiach nebude žiadneho zmiešania, tam bude len zástup prvorođených, len Božie semeno.

Hovorím vám v láske: Keď mi Boh Pán ukázal prezreté pšeničné pole a nový kombajn a prikázal mi zožať úrodu, tak tam nebola jedna jediná burina. To mi bolo v Duchu priamo nápadné, keď som videl tento obraz – samá prezretá pšenica a všetky klasy boli sklonené nadol. V pšenici však nebola žiadna burina. Pán predsa povedal, že pošle Svojich anjelov, aby najprv odstránili všetku burinu [Mt 13:30]. Tak, ako povedal Ján, že On Svoje humno vyčistí, a potom pozbiera pšenicu do Svojej obilnice [Mt 3:12]. Burina pritom nebude! Len pravá pšenica, Božie semeno, všetci prvorození, budú pritom a budú hľadiť na Pána a Spasiteľa vzdávať Mu česť na všetky veky.

Sú to všetko nádherné miesta Písma, ktoré nám idú jednoducho k srdcu a vieme, že sú napísané pre nás, aby sme vedeli, kam nás Boh zaradil a kam patríme – už viac nie do otroctva egyptských bohov a toho čo k tomu patrilo, ani do zajatia všetkého babylonského zmätku, ale vyvedení von.

Všetci vieme, že existuje len jeden jediný Boh, ktorý sa od začiatku zjavoval. A potom prichádzajú učení Písma a hovoria, že slovo „Elohim“, ktoré stojí v 1. Mojžišovej 1. kapitole asi 30-krát, v sebe obsahuje množné číslo. Všetci teológovia na Zemi sa budú pri svojom učení o trojici odvolávať na 1. Mojžišovu 1:1, kde stojí napísané „Elohim stvoril...“, a že slovo „Elohim“ obsahuje množné číslo. To však nie je množné číslo osôb, ale znamená to, že Boh je predsa všetko vo všetkom – On je Stvoriteľ, Spasiteľ, Kráľ, Sudca... čím On nie je? Boh je všetko vo všetkom! On je v jednotnom čísle ako osoba, ale vo Svojom zjavení sa predstavil ako Otec v nebi, vo Svojom jednorodenom Synovi na zemi a v Cirkvi skrze Svätého Ducha. Boh nad nami, Boh s nami a Boh v nás – stále jeden a ten istý Boh. Predstavte si, že by to bolo v celom svete tak... Predstavte si, že by Boh existoval v troch osobách. Kto by bol potom Boh? Ak potom niekto povie: „Otec je Boh, Syn je Boh...“ Také niečo vôbec neexistuje! Je len jeden jediný Boh! Všetko ostatné vymysleli ľudia a je to Bohom zlorečené. Boh je jeden jediný Boh od večnosti po večnosť a Jeho meno je „Ten Jediný.“

A že Pán v Matúšovi 28 neuviedol meno, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec, v Synu a skrze Svätého Ducha, tak to sa stalo predsa preto, aby to nevedeli všetci, ale muselo to byť zjavené, a preto musíme z Matúša 28 prejsť do Skutkov apoštolov 2, 8, 10 a 19, aby sme si ukázali, ako naši bratia na začiatku kázali pokánie, a potom krstili na meno Pána Ježiša Krista.

Povedzme ešte na záver, bratia a sestry: Všetci, ktorí vyšli z babylonského zajatia, sa zhromaždili v Jeruzaleme. A potom sa nestalo len to jedno, čo je napísané: Späť do Jeruzalema... Nie! Späť k učeniu, ktoré z Jeruzalema vyšlo, späť k Božiemu Slovu, k pôvodnému základu! Všetci si to môžu prečítať: Ezdráš predčítal z Mojžišovho zákona a všetci začali plakať a ďakovať Pánu, že ich vyviedol z Babylona, vrátili sa do Božieho mesta, videli základ a chrám bol vybudovaný [Ezd 3:11-12]. Presne tak je to s nami ako

s Cirkvou živého Boha – Pavol povedal: „...*položil som základ, a iný stavia naň.*“ [1Kor 3:10]

Vyznajme ešte raz zo srdca: Boh na nás milostivo pohliadol a skutočne nás vyviedol z babylonského zmätku, ktorý existuje v kresťanstve. A bratia a sestry, kto číta časopis *Idea Spektrum*, jeden z najznámejších a najuznávanejších časopisov na Zemi, vidí, koľké stovky programov existujú! Ale to, čo Boh ustanovil vo Svojom pláne pre tento čas, chýba! Všetko, čo konajú rôzni muži, rôzni teológovia, zbory a cirkvi, to všetko tam je. Koná sa toho skutočne toľko, ako ešte nikdy – ale kde prichádza ku Slovu Boh? Kde sa verí tak, ako hovorí Písmo? Kde sa krstí tak, ako hovorí Písmo? V Biblii neexistuje ani jeden jediný úkon, pri ktorom by čo len jediný apoštol alebo prorok použil formuláciu „v mene Otca, Syna a Svätého Ducha“ – ani jeden raz! Nie, všetko, čo konáme, smieme a musíme konať v mene Ježiša Krista, nášho Pána! Preto sa musia všetci, ktorí boli pokrstení v trojičnej forme, nechať nanovo pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista. Toto je jednoducho príkaz hodiny.

Nemôžeme ostať v učeniach, ktoré spôsobili zmätok a potom vyznávať, že veríme v zvesť hodiny. Kto verí zvesti hodiny, ten verí aj Skutkom apoštolov 2, ten verí všetkému, čo Pán povedal! Dokonca aj v Skutkoch apoštolov 3 od verša 17 po verš 21:

„...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“

Bratia a sestry, ak spočítame všetky biblické miesta, ktoré nám Boh z milosti daroval... On nám z milosti ukázal prístup a vložil do srdca poslušnosť a vieru, že to prijímame a uchopíme a Pánu za to ďakujeme. On hovorí Svojmu ľudu (aj to sme už často zdôraznili), nie všetkým, ale: Vy, môj ľude, vy, moji vyvolení, vy, ktorí ste boli predurčení pred ustanovením sveta, aby ste mali účasť na svadbe Baránka, vy, ktorí mi teraz veríte, ktorí ste prijali poslednú zvesť a nasledujete Ho vo viere a poslušnosti, vám platí zaslúbenie v Zjavení 3, posledné verše:

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne, ako som i Ja zvíťazil a sedím so Svojím Otcom na Jeho tróne.“ [Zj 3:21]

Včera sme čítali biblické miesta z listov Korintským a Rimanom – my budeme premenení v rovnaký obraz [Rm 8:29, 1Kor 15:49, 2Kor 3:18]. Náš Pán sa nám stal rovným, aby sme sa my mohli stať rovnými Jemu. Božie semeno – On, ten prvorodený, my, tí prvorodení, sme obdržali Ducha ako dar prvotiny, dôkaz. Ako na Božieho Syna, toho Prvorodeného, prišlo potvrdenie, zostúpil Boží Duch a Boží hlas z neba povedal: „*Ty si ten Môj milovaný Syn*, v Tebe sa mi zaľúbilo.“ [Lk 3:22] A rovnako tak nech Boh na nás všetkých nechá zostúpiť Svojho Ducha, aby sme my všetci dostali potvrdenie, že sme Božie semeno, že patríme k zástupu prvorodených, že veríme tak, ako hovorí Písmo, a aj prežívame to, čo Písmo hovorí – obrátenie, pokánie, krst, obnovenie, znovuzrodenie – všetko z milosti prežívame. Ešte je deň spásy, ešte je príhodný čas [2Kor 6:2], Pán ešte stále volá.

Ešte raz povedzme: Nech sa pri nás všetkých naplní 2. Korinťanom 6:2: „...*v deň spasenia som ti pomohol.*“ Toto je deň spásy, ktorý sa chýli ku koncu, toto je čas milosti, ktorý nám Boh daroval. Ako sme už často na tomto mieste zdôraznili – nech to počujú všetci vyvolení v celom svete, vo všetkých národoch a jazykoch: Toto je ten najdôležitejší časový úsek v ľudských dejinách, toto je ten najdôležitejší časový úsek pre Cirkev živého Boha. Teraz je absolútne dôležité počuť, čo Duch hovorí Cirkvi [Zj 2:22]. A Duch hovorí skrze Svoje Slovo, ako povedal náš Pán:

„*Ešte by som vám mal mnoho čo povedať... Ale keď príde On, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť všetko, čokoľvek počuje, aj budúce veci vám bude zvestovať.*“ [Jn 16:12-13]

Tak smieme vzdať česť Bohu Pánu, ktorý otvoril naše porozumenie a srdcia, že smieme prijať to, čo nám v tomto čase daroval. Máte vnútorný súhlas s Božím Slovom? [Zhromaždenie: „Amen!“] Halelujah.

Povstaňme a spoločne Pánu ďakujeme.

Prosím naše sestry, aby prišli a spievali s nami pieseň.

Prosíme, aby spievali všetci, ak aj nerozumejú slovám, pretože aj všetky žalmy boli spievané. Či už to bolo vyznanie hriechu, či núdza – žalmy boli piesne, ktoré sa spievali a my smieme v piesňach

Pánu prinášať česť a chválu. Potom budeme ešte spoločne spievať *Prichádzajú z východu i západu*.

[pieseň]

Skloníme svoje hlavy k modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, či sú tu takí, ktorí ešte celkom neodovzdali svoj život Pánovi, ktorí možno ešte mali pochybnosti, ktorí ešte možno boli držaní v rôznych výkladoch... Bratia a sestry, toto je deň rozhodnutia. Rozhodnite sa správne – pre Boha Pána. Všetci, ktorí sú Božím semenom, počujú na Božie Slovo a na semeno prichádza Boží Duch a daruje čas obcerstvenia, ktorý nám bol zasľúbený. Bratia a sestry, toto je skutočne časový úsek najväčšej milosti nášho Boha. Boh nemohol urobiť viac, ako naplniť Svoje zasľúbenie, že pred Svojím návratom ešte raz zaznie pôvodná zvesť, že budeme privedení späť do Jeruzalema, k prvému kázaniu, k základu apoštolov a prorokov, ktorým je Ježiš Kristus. Ak máme v našom strede takých, ktorí chcú posvätiť Pánu svoje životy alebo takých, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, tak je k tomu po bohoslužbe príležitosť.

Zotrváme v modlitbe. Ako prvé, prosím, kto by chcel byť do tejto modlitby zahrnutý? Zdvihnite krátko ruku. Mnoho rúk...

Pane, všemohúci Bože, ako stojí v prorokovi Izaiášovi v prvej kapitole napísané:

„Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červec, dvakrát farbený, budú ako vlna.“ [Iz 1:18]

Rovnako si Ty, ó Pane, v Matúšovi 26 povedal:

„...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ [Mt 26:28]

Nech je dnes v našom strede zjavené, že krv je ešte na tróne milosti. Nech všetci, ktorí prosia o odpustenie, odpustenie prijmu. Verte z celého srdca! Ako povedal náš Pán: V Jeho mene bude kázané odpustenie všetkým národom, tak sa to deje aj v našom čase. Prijmite plnú Božiu spásu! Pán v našom čase dokonáva Svoje dieło spásy. On opakovane hovorí: *„...keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy...“ [Lk 21:28]* Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, chcel by som Ti v tento deň zo srdca pred všetkými mojimi bratmi a sestrami poďakovať za to, že si nás priviedol do

spojenia so zaslúbením pre tento čas. Za to, že sme poznali službu proroka, ktorého si poslal. Milovaný Pane, ani on nezaložil žiadny nový smer viery, ale stále znovu hovoril: „Zvesť hodiny znie: Späť k Slovu! Späť k Bohu! Späť k tomu, čo bolo zvestované v Jeruzaleme!“

Milovaný Pane, Ty si nás vyviedol z egyptského otroctva a babilonského zmätku a v deň spásy si nám pomohol! Ďakujeme Ti, Ty si za nás ako Prvorodený zomrel. Sme vyznačení v Tvojich rukách a obmytí v Tvojej krvi. Milovaný Pane, obmytí – nepozostáva žiaden hriech, sme ospravedlnení skrze vieru v dokonané dielo na kríži Golgoty, v drahú krv Novej zmluvy, ktorá bola za nás vyliatá. Požehnaj všetkých, ktorí pozdvihli svoje ruky, áno, požehnaj nás všetkých a daruj nám to, za čo sme prosili. Ďakujem Ti za to v Ježišovom svätom mene.

Je tu niekto, kto by sa chcel nechať biblicky pokrstiť? Áno, vidíme štyri ruky, takže po bohoslužbe môžete prísť dopredu a bude krst.

[pozdravy a modlitby bratov]

Ďakujeme Bohu Pánu aj za nášho milovaného brata Arbena, ktorý môže veľmi dobre prekladať z francúzštiny i angličtiny. Keď na to pomyslíme – narodil sa ako moslim v Kosove, a potom našiel milosť pred tvárou Božou a bol znovuzrodený k živej nádeji – jednoducho milosť a ešte raz milosť.

Prosíme, aby speváci prišli a ešte raz nám zaspievali pieseň. Chcel by som ešte zmieniť pár vecí, prosím, posadzte sa.

Jedna sestra z Bordeaux nás všetkých zdraví. Ona bola nádherným spôsobom uzdravená a dostala k tomu biblické miesto z Jeremiáša 33, verše 6 a 7.

Nech všetci bratia, ktorí nám poslali pozdravy, či už e-mailom alebo telefonicky (prišlo viac ako 80 e-mailov a telefonátov) vedia, že si beriem čas a každý jeden email prečítam a ak je potrebná odpoveď, tak ju posielam.

Vezmite pozdravy do mesta Grodno, do Fínska, Švédska, Rumunska a všade všetkým pravým veriacim v celom svete. Čo najsrdečnejšie všetkých zdravíme. Obzvlášť aj nášho brata Dr. Lotyka, ktorý je teraz so svojou rodinou v Austrálii. Boh nech všade požehná.